

Toldvæsenet i sin Tid fik sine Lønninger forbedrede, kom Gendarmeriet ikke med, fordi det var et militært Korps. Og det gik Korpset paa samme Maade, da Militærets Lønningsvilkaar blev forbedrede: da kom Gendarmerikorpset ikke med, fordi det sorterede under Toldvæsenet. Det foreliggende Forslag ophæver nu den begaaede Uret og fastsætter Lønninger for Gendarm, Sergenter og Oversergenter nærmest som de tilsvarende Lønninger i Hæren. Jeg tror nok, at Gendarmeriet er helt godt tilfreds med Forslaget, især da Stigningen er bleven kontinuerlig, saaledes at der ikke, som det var foreslaet i det første Lovforslag, bliver en Standsning i Lønningerne, naar de paagældende skulle stige fra Gendarm til Sergenter.

Der er kun eet Punkt, hvor de ikke staa lige med Militæret, idet Militærpersoner kun betale 2 pCt. i Skat, hvor de end bo, hvorimod Gendarmene maa betale den Skat, som er gældende i de Byer, hvor de ere stationerede, og den plejer jo at være ikke saa lidt højere end de 2 pCt.

Angaaende Lønningerne for Chefen og næstkommanderende kunde jeg ønske, at det af et æret Medlem (Bramsen) i Folketinget stillede Ændringsforslag var blevet vedtaget, saaledes at Chefen og næstkommanderende bleve ligestillede med de tilsvarende Charger i Hæren. Nu kommer Chefen til at staa mellem Kaptajn og Oberstløjtnant og næstkommanderende til at staa mellem Premierløjtnant og Kaptajn, men da Forslaget ikke gik igennem i Folketinget, og Lovforslaget i og for sig giver vedkommende en Lønningsforbedring, vil der fra vor Gruppe ikke blive stillet Ændringsforslag i den Henseende.

Jeg ønsker at gøre endnu blot en Bemærkning. Det er jo den almindelige Mening, at Gendarmeriet nærmest er til for Toldgrænsens Skyld, for at standse Smugleriet. Efter hvad jeg har erfaret, er Gendarmernes væsentligste Arbejde imidlertid Polititjenesten. De standse blandt andet en stor Mængde Vagabonder og Løsgængere, der ellers vilde komme her ind i Landet og hjemløse vort Land med Tigleri o. s. v. Saadanne blive i Regelen standsede ved Grænsen og viste tilbage. Desuden udføre de ogsaa anden Polititjeneste. Eksempelvis skal jeg anføre, at det var Grænsegendarmene, der paagreb den Tyvekægt, der stjal Guldkransen i Roskilde Domkirke. Da saaledes Grænsetoldtjenesten ikke er deres vigtigste Arbejde, kunde der maaske være Anledning til, at Gendarmeriet blev henført under Justits-

ministeren i Stedet for under Finansministeren. Denne Henstilling skal jeg tillade mig at gøre til den højtærede Finansminister, idet jeg for øvrigt skal anbefale Forslaget til uforandret Vedtagelse.

Johansen: Det glæder mig, at det ærede Medlem, der nu talte, stillede sig saa velvilligt overfor dette Forslag. Der har jo været nogen Uro blandt Grænsegendarmene, fordi de have været, man kan godt sige, uheldigt stillede, siden vi fik den store Lønningsforhøjelse for alle andre Tjenestemænd. De kom ikke med den Gang, og det var jo, fordi der i 1902 allerede var sket en Forandring, som i og for sig var noget til det bedre for dem, men samtidig forøgede man ogsaa deres Tjeneste. Og deres Tjenestetid er meget lang, den kan være fra 9—11 Timer og strækker sig mange Gange ud over hele Døgnet — de have Vagt 4 Timer ad Gangen. Som den ærede foregaaende Taler nævnte, have de en dobbelt Gerning. De skulle baade føre Tilsyn for Toldvæsenet og skulle ligeledes føre Polititilsyn. Og Polititjenesten er ingenlunde noget underordnet, thi, som der er blevet nævnt, skaane de de Sogne, der ligge langs Grænsen, for en hel Del af de Vagabonder, som ellers vilde komme ind og brandskatte Befolkningen. Det er mig opgivende, at det for hvert Distrikts Vedkommende er flere Hundrede om Aaret, som de sende tilbage. Det vilde altsaa koste Landet ikke saa lidt, om de kom ind; selve Befolkningen vilde komme til at bløde, og desuden vilde Staten mange Gange faa Bekostning ved at føre dem tilbage over Grænsen. Det er i det hele et Korps, som gør et nyttigt og dygtigt Arbejde, og hvad der er det glædelige ved det, er, at Korpset og Befolkningen nede paa Egnen staa i et meget godt Forhold til hinanden. Desuden skulle de ogsaa føre Tilsyn med de Automobiler, der komme over Grænsen her ind i Landet; de have altsaa Arbejde nok, det er der ikke noget i Vejen med. — Nu kommer man og giver dem en Lønforhøjelse, og det er jo meget tilfredsstillende, at den højtærede Minister har ordnet det paa den Maade, at den forøgede Udgift, som dette medfører, vil kunne indvindes igen, naar den Reduktion, som er foreslaet, træder fuldt i Kraft. Man giver dem altsaa en højere Løn, men samtidig giver man dem naturligvis ogsaa mere Arbejde, det er noget, der følger af sig selv. Men ikke desto mindre tror jeg at kunne udtale paa Korpsets Vegne, at de ere over-